

Arrest

nr. 95895 van 25 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND.VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 25 januari 2013 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van *“de mondelinge beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken van 25 januari 2013 om de schorsende werking te ontnemen aan het beroep tot nietigverklaring ingediend door verzoeker op 23.01.2013 tegen opnieuw een mondelinge weigering van Dienst Vreemdelingenzaken tot gezinshereniging”*.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2013 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 januari 2013 om 19 uur 00.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN DAMME, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De feiten

1.1. Na twee vruchteloze pogingen om te huwen met een Belgische onderdane, waarbij de eerste maal een arrest van het Hof van Beroep van Antwerpen van 7 november 2012 de weigering van huwelijksvoltrekking bevestigde en een tweede maal verwezen werd naar dit arrest, maakte verzoeker zelf een bijlage 19 ter op, waarop hij invulde dat hij een verblijfskaart wenste te bekomen op grond van een verklaring van wettelijke samenwoning afgesloten op 16 juni 2011. Verzoeker faxte deze bijlage 19 ter naar de gemeente Merksplas en naar de verwerende partij ter kennisgeving.

1.2. Verzoeker houdt voor dat de verwerende partij op 22 januari 2013 een mondelinge beslissing zou getroffen hebben om de aanvraag gezinshereniging wegens samenwoning met een Belgische onderdane niet in aanmerking te nemen.

1.3. Verzoeker houdt voor op 23 januari 2013 bij de Raad een beroep tot nietigverklaring ingediend te hebben tegen de in punt 1.2. bedoelde mondelinge beslissing.

1.4. Verzoeker houdt voor dat de verwerende partij op 25 januari 2013 een mondelinge beslissing zou getroffen hebben waarbij gesteld wordt dat het in punt 1.3. bedoelde beroep geen schorsende werking heeft. Dit vormt de bestreden beslissing.

1.5. Een repatriëring van verzoeker is gepland op 27 januari 2013.

2. Over de ontvankelijkheid

Verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen een exceptie van onontvankelijkheid van de vordering op. Een uitspraak over deze exceptie dringt zich slechts op indien aan de grondvoorwaarden voor de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is voldaan, hetgeen, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

3. Over de voorwaarden van de vordering tot schorsing

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Kernpunt van verzoekers betoog is dat de bestreden beslissing hem de schorsende werking ontnemt van zijn in punt 1.3. ingestelde beroep, wat volgens hem in strijd is met artikel 39/79, §1, 8°, van de Vreemdelingenwet, waardoor hij riskeert op onwettige wijze te worden verwijderd van het grondgebied. Voornoemde bepaling is van toepassing op *“elke beslissing tot weigering van erkenning van het verblijfsrecht van een vreemdeling bedoeld in artikel 40 ter”*. In de huidige fase van het geding blijkt echter niet dat de in punt 1.2. bedoelde beslissing een dergelijke beslissing is. Een dergelijke beslissing kan slechts volgen op een aanvraag die conform de reglementaire bepalingen is ingevuld. Dit is prima facie niet het geval. De Raad dient immers vast te stellen dat verzoeker eenzijdig de bijlage 19 ter heeft ingevuld en dat hierop geen handtekening, stempel of aantekeningen figureren van het betrokken gemeentebestuur. Dit wordt door verzoeker ter terechtzitting ook erkend. Waar verzoeker van oordeel is dat hiermee de aanvraag tot erkenning van het verblijfsrecht op wettige wijze is ingediend, dient de Raad op te merken dat dit geen steun vindt in artikel 52, §1, van het koninklijk besluit van 8 oktober

1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenbesluit), waaruit duidelijk blijkt dat het betrokken gemeentebestuur de aanvraagprocedure leidt en dat haar de beoordeling toekomt of de in artikel 52, §2, van de Vreemdelingenbesluit bedoelde documenten binnen de gestelde periode werden overgemaakt, waarna zij, indien zij van oordeel is dat dit het geval is, conform het gestelde in artikel 52, §4, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit, de aanvraag overmaakt aan de gemachtigde van de minister c.q. staatssecretaris die dan zal oordelen of het verblijfsrecht al dan niet dient te worden erkend. Verzoeker kan derhalve niet eenzijdig het gemeentebestuur buiten spel zetten in een poging om het gestelde in artikel 40 bis, §2 2°, f) juncto artikel 40 ter van de Vreemdelingenwet te omzeilen. Verzoekers rechten van verdediging die hij puurt uit artikel 39/79, §1, 8°, van de Vreemdelingenwet worden in casu prima facie dan ook niet geschonden. De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verhindert niet dat verzoekers belangen bij de in punt 1.3. bedoelde procedure waargenomen worden door diens raadsman. Gelet op het tijdstip van de indiening van onderhavige vordering daar waar een repatriëring gepland is op zondag 27 januari 2013, komt het de Raad voor dat verzoeker een ganse eenzijdige constructie heeft opzet aangaande mondelinge beslissingen om zijn repatriëring tegen te houden, die voortvloeit uit het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering van 27 november 2012. Een tegen deze beslissing ingediende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen door de Raad bij arrestnr. 92.824 van 3 december 2012.

Er werd geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aangetoond. Deze vaststelling volstaat om onderhavige vordering af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng januari tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. F. DE BOCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. DE BOCK

M. EKKA